

носѣхъ мощи-тѣ на Св. мѣч. Анастасіѣ
 отъ малѣ-тѣ вѣтѣхъ черквицѣ въ нове-
 сзидениѣ-тѣ отъ Маркыана, и напрѣдъ
 колесницѣ-тѣ, на коѣ-то вѣхъ мощи-тѣ,
 вѣрваше Пр. Маркыанъ съ дрѣгы-тѣ сва-
 щенници, облѣчени въ Св. одѣжды, нѣкой
 сиромѣхъ пристѣпи да иска отъ него ми-
 лостыниѣ; а той като нѣмаше ѹ сѣбѣ ни-
 ще, освѣтъ едни дрѣхы, въ кои-то вѣше
 облѣченъ, отстѣпи съ настѣрниѣ и, скры-
 томъ, да го невиди никой, съблѣча си дрѣ-
 хѣ-тѣ и ѣхъ подаде на сиромѣхъ, а самъ си
 остана голъ, токо по Филонъ, като направи
 спорѣдъ господне-то слово: „Просѣшемъ ѹ
 тебѣ, дай“: Я кога-то навлазохъ въ черквѣ-
 тѣ, слѣдъ освѣщеніе-то, начена съ свѣта
 слѣжка, на коѣ-то отстѣдаваше и блажен-
 ный Маркыанъ. Като доде рѣдъ за ѹмы-
 ванье, той съ свѣташе да прострѣ рѣцѣ си
 за да го не видѣтъ дѣто е голъ; нѣ на
 около Дѣкони-тѣ и Свѣщенници-тѣ го съ-
 глѣдахъ, и стори имъ съ, че имаше подъ
 Фелона си чюдеснѣ дрѣхѣхъ, льснатѣ отъ
 злато, за кое-то едни съ чюдѣхъ, а дрѣгы
 мѣмрахъ, като си дѣмахъ на ѹма, че на